

Ādažu vidusskolas skolēni tējas cienītāju zemē

Ādažu vidusskolas skolnieki Kristaps Mitkevičs, Kārlis Ruks, Aleksandrs Marks Krusts un Lauris Skraucis piedalījās starptautiskā projektā "Good practices in Education Models in European Youth" Anglijā. Projektā piedalījās no 16-20 gadiem veci jaunieši no Latvijas, Serbijas, Portugāles, Itālijas, Turcijas, Čehijas un arī Anglijas.

No 8. līdz 18.martam viesojāmies Anglijā. Jutāmies kā filmā „Mazulis” par sīvēnu, kas runā, jo dzīvojām laukos, kur netālu ganījās aitas un visapkārt bija mežs. Šāda apkārtnē ir nomierinoša un daudz harmoniskāka par Londonas metro.

Mūsu mērķis bija iepazīt citu valstu izglītības sistēmas un mēģināt atrast to labās un sliktās puses izglītības sistēmās, un izdomāt, ko varētu labāk. Tam bija domāta katras valsts prezentācija par izglītības sistēmu un darbs grupās, kur salīdzinājām faktus. Kultūras iepazīt kultūras vakaros un nacionālo ēdienu vakarā. Mūsu grupa, mūsaprāt, pastāstīja par savu valsti visemocionālāk un visreālistiskāk, mums nevajadzēja iekalt tekstu no galvas, tas bija mūsu prātā un sirdī. Pēc prezentācijas nodejojām deju un mācījām deju soļus arī pārējiem. Ēdienu vakarā gatavojām latviešu tradicionālo ēdienu, kas dod spēku, – zirņus ar speķi, kas mums garšoja vislabāk no visiem baudītajiem ēdieniem. Varbūt esam sadomājušies, bet, mūsaprāt, bijām paši aktīvākie un pamanāmākie no visām valstīm. Katra diena pagāja ļoti ātri, kas parāda, ka mums bija interesanti. Pratām arī pasmieties par latviešiem un stereotipu par kartupeļiem.

Apcienojām arī nelielu pilsētu Kentas apgabalā-Tunbridge Wells, kas mums patika vairāk nekā milzīgā Londona. Nelielo pilsētu mēs varējām sajūst, sagaršot un raksturot, bet Londona bija mums nepierasts cilvēku pūlis un kultūru daudzveidība, kaut arī pati pilsēta ir ellīgi skaista ar slaveno Big Benu un Londonas aci. Lielā metropole liek saprast, ka pasaule ir daudz plašāka par mazo Latviju, apjaustais liek turpināt tiekties uz augšu un paplašināt redzes loku, tas ir sniega bumbas efekts.

Tāpat kā mūsu angļu valodas prasmes pilnveidojās, mainījāmies arī mēs. Pārstāvēt sevi, savas idejas dažreiz nozīmē iziet no komforta zonas, it īpaši runājot angļu valodā ar nepazīstamiem cilvēkiem, kuri vēlāk kļūst par draugiem. Laikam nepatīkamākā brauciena daļa ir pēdējā diena, kad jāsaprot, ka daudzus cilvēkus, iespējams, neredzēsi vairs nekad, bet tas arī piedod vērtību katrai pavadītajai dienai. Paldies Dacei Skujai, kas bija ļoti pretimnākoša un mūs nenosodīja, ar Daci varējām runāt kā ar sava vecuma jauniešu, jo jutāmies saprasti un uzklausi, arī kad bija kādas problēmas. Tāpat paldies Sarmītei Savickai, jo tieši Eiropas kluba zināšanas un pieredze ļauj piedalīties šādos projektos. Liels paldies mūsu skolai un visiem skolotājiem!

Lauris Skraucis (11.b)